
Wojciech Górny (1932-1961)

Biuletyn Polonistyczny 4/13, 90-92

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cykle wykładowe:

- C. Gramatyka współczesnego języka polskiego
- D. Metodyka badań językoznawczych i historia językoznawstwa polskiego
- E. Zarys historii literatury polskiej
- F. Literatura polska w XX w.
- G. Osiągnięcia i perspektywy badań nad historią literatury polskiej poza granicami Polski
- H. Wiedza o Polsce Współczesnej
- I. Polska i Słowiańszczyzna (narody słowiańskie wobec powstania styczniowego)

Seminaria:

- J. Tekstologiczne
- K. Przekładowe

9.IX - 15.IX POBYT W KRAKOWIE

9.IX Wycieczka w Tatry

10.IX - 15.IX Kontynuacja II części zajęć kursowych

16.IX - 19.IX POBYT WE WROCŁAWIU

16.IX Wycieczka krajoznawcza

17.IX - 19.IX Kontynuacja II części zajęć kursowych

20.IX - 26.IX POBYT W WARSZAWIE

20.IX - 22.IX Kontynuacja II części zajęć kursowych

22.IX Zakończenie zajęć kursowych

23.IX - 25.IX Dni przeznaczone na pracę w bibliotekach
Dzień wyjazdu

x

Wykłady prowadzone będą w języku polskim.

We wszystkich zwiedzanych miejscowościach uczestnicy kursu będą mieli okazję do zapoznania się z pracowniami naukowymi uniwersytetów i Polskiej Akademii Nauk, bibliotekami i muzeami oraz życiem artystycznym.

WOJCIECH GÓRNY (1932-1961)

W dniu 28 listopada 1961 r. zmarł w Lublinie Wojciech Górny, starszy asystent przy Katedrze Języka Polskiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

W. Górny studiował filologię polską i ubocznie filozofię praktyczną na KUL w latach 1950-1955. Magisterium filologii polskiej otrzymał w roku 1955 na podstawie pracy napisanej w seminarium prof. Tadeusza Brajerskiego na temat: "O zróżnicowaniu gwarowym powiatu chełmskiego". Następnie przez kilka miesięcy pracował w Zakładzie Językoznawstwa PAN w Krakowie.

Od grudnia 1955 był aspirantem, od 1.II.1957 - asystentem, od 1.II.1960 - starszym asystentem przy Katedrze Języka Polskiego na KUL.

Interesował się głównie problematyką stylistyki, w szczególności stylistyki składni. Z tego zakresu przygotował pod kierunkiem prof. Zenona Klemensiewicza rozprawę doktorską pt. "Składnia przytoczenia w języku polskim" (przewód doktorski otwarty na UJ).

W "Pamiętniku Literackim" (1960, z. 2) ogłosił rozprawę "O stylistycznej interpretacji składni". Na Międzynarodowej Konferencji Poetyki w Warszawie w sierpniu 1960 r. wygłosił referat na temat "Text structure against the background of the language structure" (Struktura tekstu na tle struktury języka). Tekst referatu opublikowany został w księdze referatów konferencji ("Poetyka", 1962).

Podobnej problematyki dotyczą prace:

- Na tropach "znaku rozmowy" ("Poradnik Językowy" 1960, z.1)
- "Rzym" i Biblia - dwa bieguny stylizacji przytoczeniowej u Krasińskiego ("Roczniki Humanistyczne", t.X (1961) z.1).

W serii Archiwum Tłumaczeń IBL PAN ukaże się "Antologia czeskiej stylistyki strukturalnej" w jego przekładzie, ze wstępem i komentarzem.

Poza pracami z zakresu stylistyki ogłaszał W. Górny szereg rozpraw i artykułów z innych dziedzin językoznawstwa: dialektologii (oddana do druku książka "Przegląd gwar polskich powiatu chełmskiego"; nadto szereg artykułów w czasopismach); onomastyki (m.in. "Zagadnienie polskiej gramatyki onomastycznej", "Język Polski" 1957); ortofonii i ortografii (m.in. "Jedna z zagadek niezrozumiałości (Norwida)", "Tygodnik Powszechny" 1958, nr 27; "O gęsiach i wymowie", "Teatr" 1961, nr 4).

Z zakresu semantyki opublikował w "Zeszytach Naukowych KUL" 1960, nr 4, artykuł "Semantyka i językoznawstwo".

Jest nadto W. Górny autorem szeregu recenzji i przeglądów w "Pamiętniku Literackim", "Języku Polskim", "Rocznikach Humanistycznych" (tu m.in. "Przegląd prac o języku Słowackiego"). Recenzował prace w jęz. angielskim, francuskim i rosyjskim.

Interesował się również literaturą i teatrem. Sam także uprawiał twórczość literacką (opowiadania w "Twórczości",

"Tygodniku Powszechnym", "Słowie Powszechnym", "Poglądach"; cztery z nich zostały nagrodzone na konkursach literackich).

Zostawił szereg notatek i materiałów do kilku zamierzonych prac. Wśród nich m.in. materiały do pracy o języku Kaspra Miaskowskiego, o języku rękopisów Norwida, o stylistyce deklamatorycznej Norwida (problematykę tej ostatniej pracy przedstawił w odczycie na posiedzeniu Lubelskiego Oddziału Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza w 1958 r.) Dla "Zeszytów Naukowych KUL" przygotowywał napisaną wcześniej rozprawę "O liryce miłosnej Baczyńskiego"; do tegoż czasopisma lub do miesięcznika "Znak" zamierzał przesłać artykuł "Św. Tomasz a lingwistyka współczesna".

Sprostowanie

W zesz. 12 BP str.53 wymieniono prace doktorskie:

K. Feliczaka: Franciszek Kvapil jako polonofil, tłumacz oraz krytyk Mickiewicza i Słowackiego

A. Hartlińskiego: Recepcja współczesnej powieści czeskiej w Polsce

T. Muchowskiej-Wawrzyniakowej: Wątek Janosikowy i Ondrasz-kowy w literaturze polskiej, słowackiej i czeskiej

K. Walińskiego: Zagadnienie słowianofilstwa w twórczości Józefa Chociszewskiego

jako wykonane w Katedrze Historii Literatury Polskiej Uniwersytetu A. Mickiewicza, gdy tymczasem prace te wykonywane są w Katedrze Literatur Słowiańskich tego Uniwersytetu.